

INTRODUCERE

"Cercetări arheologice", serie editorială cu profil și obiective bine definite, publicată de Muzeul Național de Istorie al Republicii Socialiste România a ajuns, cu lucrarea de față, la al patrulea volum. Prin aceasta ne-am situat - și dorim să ne menținem - printre instituțiile fruntase în acțiunea de valorificare a investigațiilor arheologice, a rezultatelor obținute prin săpături.

Volumul eantsemnează într-o proporție pncumpănitoare rezele campaniei de cercetări practicate în anul 1979; numai câteva rapoarte aduc la cunoștință date înregistrate în ani anteriori. Activitatea de prelucrare a materialelor și de elaborare a textelor pe care le publicăm acum s-a derulat, firesc, în anul 1980. Am adus asemenea precizări cronologice deoarece ele fixează cadrul ce s-a dovedit cu deosebire favorabil urmării obiectivelor arheologice ce se-au nist în față: pe de o parte, aniversarea împlinirii a 2050 de ani de la crearea statului dacic centralizat și independent condus de Burebista; pe de alta, desfășurarea la București, în august 1980, a lucrărilor sesiunii de al XV-lea Congres internațional de științe istorice. Amândouă evenimentele au iscat, cum se știe, o veritabilă efervescentă creatoare în rândurile istoricilor și arheologilor din patria noastră. Aspecte și probleme noi, implicate de dezvoltarea multimilenară a societății din spațiul carpato-danubiano-ponic, au fost abordate și clarificate, iar marile adevăruri ale istoriei noastre au obținut argumente suplimentare pentru fundamentarea lor. În această însuflețită și fecundă ambianță științifică, indicațiile oferite tuturor celor ce activează pe tărîmul cercetării trecutului nostru de către tovarășul Nicolae Ceaușescu au constituit îndreptarul cel mai prețios, garanția cea mai sigură pentru justa orientare a eforturilor investigatorii. Atît în cuvîntul rostit la întîlnirea cu reprezentanții oamenilor de știință din domeniul istoriei (la 27 mai), cît și în mesajul adresat Congresului internațional de științe istorice (la 10 august 1980), secretarul general al partidului, președintele țării a fixat cu exemplară claritate, precise și concizium principiile teoretice, politico-ideologice, obiectivele majore ale istoriografiei românești, sarcinile prioritare în actuala etapă. Pentru arheologii din patria noastră indicarea unor obiective cum sînt: sublinierea vechimii culturii materiale și spirituale pe teritoriul țării noastre; studierea celor mai de seamă momente și monumente ale civilizației și istoriei traco-geto-dacilor; reliefarea puternicei înfloriri economice și sociale a statului dac în timpul lui Burebista și Decabal; studiul contactelor și înfrîngerilor reciproce dintre civilizația geto-dacă și civilizațiile altor popoare antice; investigarea procesului de împletire a civilizațiilor-

lor dacă și romană, după cucerirea unei părți a Daciei de către romani; sau studii de continuitate a poporului român pe teritoriul Daciei și reliefașarea nivelului său de dezvoltare, ambele față de acela al populațiilor migratoare - asemenea obiective conturează un program de acțiune amplu și cuprinzător, mai ales, axat pe ceea ce într-adevăr este esențial și stringent necesar pentru a obține progrese în cunoașterea istoriei străvechi și vechi a României.

Constituite pentru noi prilej de satisfacție să consemnăm că multe dintre obiectivele enumerate mai înainte au stat și în atenția specialiștilor din Muzeul Național de Istorie al Republicii Socialiste România și că o atare realitate se reflectă cu prisosință în paginile celui de al patrulea volum al seriei "Cercetări arheologice".

Referindu-ne la conținutul lucrării de față, ne exprimăm și de această dată convingerea că cele cincisprezece rapoarte de săpături înseriate, deopotrivă cu studiile și notele publicate în parte a două a volumului vor marca o contribuție adusă la dezvoltarea cercetărilor arheologice în țara noastră, la progresul arheologiei românești.

Întocmai ca în cazul precedentelor volume, nouă ne revine ncum părăsirea îndatorire de a semnală cititorului ceea ce apare mai interesant, inedit și mai important în fiecare raport de săpături sau studiu.

Raportul asupra campaniei de săpături efectuate la Ariușd, județul Covasna, reflectă preocuparea Muzeului Național de Istorie al Republicii Socialiste România de a fi participant în eforturile de investigație a celor mai îndepărtate civilizații carpato-danubiano-pontice, reliefașad nu numai vechimea lor deosebită, dar, deopotrivă, caracterul avansat pe care l-au avut comparativ cu alte civilizații străvechi din Europa. În cazul de față este vorba de însăși cultura de tip Cucuteni-Ariușd unanim apreciată drept una dintre cele mai strălucite manifestări din epoca pleistocenului și începuturile de pe întregul continent. Interesul descoperirilor efectuate în 1979 la Ariușd pare a fi deosebit de mare dacă ținem seama că autorii semnalează un complex-atelier de preparare și de ardere a ceramicii, deocamdată cu o arie restrânsă. Este adevărat că, în campania despre care relatează raportul, complexul nu a putut fi integral dezvelit, dar, oricum, descoperirea comunicată este de o valoare ieșită din comun.

Rezultate valoroase comunică și raportul asupra săpăturilor de la Giurcani, județul Vaslui. Semnalăm, în primul rând, grupul de morminte de ocră, fiind deosebit de interesant pe care acestea îl prezintă - dată fiind situația lor în ansamblul realităților de ordin istoric și cultural-etnic, care a surs în cele din urmă, în etapa finală a evoluției și în perioada de tranziție către epoca bronzului, la formarea și pe teritoriul României a tracilor timpurii. Numărul mormintelor de acest tip este în prezent relativ crescut, dar chiar astfel ele materializează o documentație încă departe de a fi suficientă, prin raport cu densitatea lor în spațiul carpato-dunărean și față de problemele dificile, dar importante, pe care cercetarea lor o implică. Iată de ce identificarea unor noi asemenea mărturii la Giurcani nu poate fi decât binevenită. Din raportul să-

păturilor de pe șantierul menționat semnăăm apoi valoarea descoperirii unor morminte aparținând armațiilor timpurii, din sec.I-II e.n., deoarece mormintele inițiale ale contactelor dintre aceste populații și autohtoni sânt încă puțin cunoscute și deslușite.

În 1979, Muzeul Național de Istorie al Republicii Socialiste Romănia a organizat o nouă campanie de săpături la Braneț, județului Olt. Față de rapoartele de săpături precedente, care au comunicat oudeosebire descoperiri de tip Coțofeni - importante și deja asimilate de arheologia românească -, raportul publicat în volumul de față face cunoscute mai ales vestigiile aparținând culturii Glina. Sântem convinși că specialiștii vor sesiza de îndată ineditul multora dintre ele și că, datorită lor, cunoașterea acestor culturi de la începutul epocii bronzului va putea fi dusă mai departe.

Studiul monumentelor celor mai caracteristice ale civilizației tracilor de pe teritoriul Romăniei, către care ne-a îndrumat însuși secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a constituit o preocupare de căpetenie a colectivului de arheologi al Muzeului Național. În volumul de față faptul se reflectă în datele pe care le conținoc rapoartele de la Dala, jud.Giurgiu, Petrișoru-Racovițeni, jud.Buzău și Preuțești, jud.Suceava.

La Dala, în județul Giurgiu, săpăturile au descoperit o așezare a purtătorilor culturii Tei - manifestare a civilizației din epoca bronzului, cu un puternic caracter propriu, apreciată și ea drept ana dintre creațiile cele mai timpurii ale tracilor de la nordul Dunării. Materialele recoltate îmbogățesc repertoriul uneltelor și ceramicii acestei culturi și oferă sugestii noi cu referire la istoria triburilor din zona centrală a Munteniei.

Mai valoroase încă apar rezultatele săpăturilor practicate la Petrișoru, comuna Racovițeni, județul Buzău. Propriu-zis, aici nu a fost identificată o așezare tracică, ci locuirea unei populații intruse, de caracter răăăritean, care se așează în părțile de nord-est și de est ale Munteniei și vine în contact cu tracii de pe teritoriul Romăniei. Este doar un moment, a secvență din fenomenul etnic și cultural pa care spacialiștii îl numesc "preliminariile continentale ale marilor imigrații egeice", fiind vorba de deplasările masive ale unor populații care, deocamdată - la nivelul sec.al XIV-lea f.e.n. - pătrund în spațial carpato-danubiano-pontic. Studiul acestui fenomen este de cel mai mare interes - și din acest punct de vedere fără îndoială de descoperirilor de la Racovițeni-Petrișoru li se va acorda toată atenția cuvenită.

Cît privește datele comunicate în raportul asupra cercetărilor de la Preuțești, jud.Suceava, ele se referă la civilizația tracică de-acum pe deplin constituită, la nivelul primei epoci a fierului. Autorii și-au concentrat atenția - atît în timpul lucrului din teren, cît și la redactarea observațiilor și concluziilor lor - asupra sistemului de apărare al așezării. Existența valului de pământ de la Prănțești ne atrage atenția - ca și alte monumente de acest fel - fie că societatea locală traversa o etapă de restricți, fie că ea evolua, în condiții specifice, către forme de or-

ganizare de tipul așa-numitel "democrații militare".

Cum au sugerat deja, în 1979, an pregătitor pentru marea aniversare a statului dacic centralizat și independent condus de Burebista, un loc aparte l-au avut săpăturile efectuate pentru cercetarea monumentelor de cultură materială și spirituală din a doua epocă a fierului, proprii civilizației geto-dace. Cititorii volumului de față vor găsi, prin urmare, date noi și interesante cu referire la acest domeniu.

În raportul de la Dala, județul Giurgiu, este astfel comunicată descoperirea unor morminte de incinerare din perioada Latène timpurie, în care inventarul caracteristic surprinde deopotrivă mărturia contactelor dintre strămoșii noștri și civilizația greacă de tip helleistic.

Cu mult mai cuprinzătoare și mai caracteristice apar rezultatele noilor săpături arheologice practicate în binecunoscuta stațiune geto-dacă de la Popești-Mihăilești, județul Giurgiu. Identificarea precisă a mai multor niveluri de locuire, bogăția și varietatea inventarului, festura sa atestând un stadiu net avansat de dezvoltare a colectivității de acolo, care se caracterizează ca un centru economic, meșteșugăresc și de schimb, dar, deopotrivă, și ca centru politic - toate acestea demonstrează că descoperirile de la Popești încă pot susține ipoteza localizării aici a Argedavei, una dintre capitalele marelui rege Burebista.

Pe un plan mai restrâns, caracterizând și un alt fațet al civilizației geto-dace - produs al unei societăți mereu mai structurată economic și social, începând de pe la 400 î.e.n. - se situează descoperirile de la Petrișoru-Răzvoieni, punctul "Ulmii lui Țirlean", este locuirea mai modestă a unei mici colectivități, în care modul de viață și fenomenele de cultură create au un evident caracter rustic.

În fine, de mare interes apar descoperirile dacice din la Călinești, jud. Maramureș, aparținând unei colectivități băștinașe ce-și ducea existența - de asemenea, de caracter rustic - la periferia lumii și civilizației romane implantată în Dacia după războiul din 105-106 e.n. Este încă o mărturie adusă continuității dacice în spațiul carpato-dunărean după instaurarea ocupației romane - încă o dovadă a simbiozei daco-romane. Cercetările care vor continua pe acest șantier vor adăuga desigur noi elemente definitorii pentru această realitate majoră a istoriei noastre de la începutul mileniului I e.n.

Studiul formelor de civilizație romană din Dacia - obișnuit inclus, și el, în programul de activitate arheologică a Muzeului Național de Istorie al Republicii Socialiste România - s-a materializat în anul 1979 în-deosebi prin cercetările de la Micia (comuna Veșel), județul Hunedoara. Dintre datele consistente ale raportului de săpături reliefăm precizarea a două etape în existența castrului militar de acolo, stabilirea dimensiunilor acestuia și precizarea unor elemente de fortificație până în prezent mai puțin investigate, cum sînt turnurile de curtină și de colț. La toate acestea se adaugă și un bogat inventar arheologic, ce va completa în chip binevenit colecțiile și expoziția permanentă ale Muzeului Național.

Cercetarea etapei finale, decisive a procesului de formare a poporului român nu putea, desigur, să lipsească din preocupările noastre.

VIII

Mărturie - obiectivul explorat în cadrul șantierului național Turnu Măgurele, pe teritoriul comunei Grojdibodu, județul Olt, în punctul "Ferma lui Marinescu". Locuințele de tip Dridu descoperite aici, materialul ceramic pe cât de interesant, pe atât de caracteristic se adaugă documentației deja existente, confirmând fără putință de replică etnogeneza română nicăieri altundeva decât pe întinsele pământuri carpato-danubiano-pontice.

Următoarele cinci rapoarte de săpături, care și încheie, de altfel, prima parte a volumului nostru, reflectă programul bogat al Muzeului Național de Istorie al Republicii Socialiste România pe tărful arheologic medieval. Așa cum arătam și altădată, am fost și rămânem statornic preocupați de a completa informația scrisă referitoare la feudalismul românesc, prin datele - adesea dintre cele mai consistente și semnificative - pe care le oferă explorările arheologice.

Raportul asupra cercetărilor efectuate în 1977 în așezarea feudală de la Mănăstirea Bodrog, județul Arad, face astfel cunoscute vestigiile din sec. al XII-lea. Dacă avem în vedere că această perioadă este încă puțin studiată, valoarea documentară a materialelor publicate se impune de la sine.

Date cu deosebire interesante și valoroase le furnizează raportul asupra săpăturilor de la cetatea Turnu (Turnu Măgurele), județul Teleorman. Noile cercetări la acest important obiectiv medieval confirmă ridicarea sa în a doua jumătate a sec. al XIV-lea, în anii de glorioasă și eroică domnie ai lui Mircea cel Bătrân, precizând totodată că nu a existat aici, anterior, nici o fortificație romană. Cu alte cuvinte, localizarea, încercată de unii, la Turnu Măgurele a cetății antice Thurris se cere considerată ipoteza de lucru necesar a fi abandonată.

În 1979 au continuat săpăturile arheologice în amplul și complexul obiectiv medieval care este stațiunea de la Piuș Petri, jud. Ialomița, identificată cert cu Orașul de Floci. Raportul de săpături, conștiincios elaborat și bogat ilustrat, face cunoscute rezultatele obținute în sectoarele: biserica din sec. XV-XVII, necropola din preajma bisericii, sectorul locuințelor (nr. 9 și 10) și încă un complex religios ("biserica nr. 2"). La toate acestea se adaugă prezentarea detaliată a unui bogat și semnificativ material ceramic din sec. XV-XVII, aflat în câteva dintre secțiunile deschise pe șantier.

În continuare, sînt expuse rezultatele obținute de cercetările arheologice efectuate în vatra orașului feudal Curtea de Argeș. Sîntem convinși că specialiștii în domeniu și istoricii vor acorda atenția cuvenită descoperirilor comunicate, fiind seama că ele reflectă dezvoltarea așezării pe direcția urbanizării, de la forme de cultură și de viață modeste pînă la cele atestînd un stadiu economic și social maturizat.

În sfîrșit, în raportul asupra săpăturilor arheologice efectuate în complexul religios Mănăstirea din Vălenii de Munte, județul Prahova, relevăm studiul minuțios al celor trei edificii de acolo; definirea etapelor de construcție, surprinderea unor date privind existența zăburată a

ășezământului, strâns legat de viața și activitatea marelui nostru istoric Nicolae Iorga.

În partea a doua a volumului IV "Cercetări arheologice" sînt inserate cîteva studii și comunicări.

Augustin Ulanici prezintă succint descoperirea la Bechet, jud. Olt, a unei uneelte caracteristice "culturii de prasad", din paleoliticul inferior, completînd astfel seria de difuziune pe teritoriul României a acestei manifestări inițiale de existență și cultură umană.

Cu interes sîntem convinși că va fi primit studiul intitulat "Formațiuni unional-tribale sau formațiuni statale?". Tema în discuție este aceea a structurilor sociale și politice ale geto-dacilor în perioada care a parcurs constituirea statului centralizat și independent condus de Burebista. Față de opinia cea mai răspîndită în prezent - că pînă în sec. I f.e.n. strămoșii noștri erau organizați în cuprinsătoare unional de triburi și că antul unificator al "celui mai mare și mai puternic dintre regii din Tracia" s-a făcut pe seama acestora, prin supunerea lor - autorul aduce un punct de vedere nou, opinînd pentru existența statului la daci, în zece mai reduse și cu caracter local, încă cel puțin din sec. al III-lea f.e.n. Se conturează astfel, în problema menționată, posibilitatea unei controverse, al cărui caracter fecund apare însă evident oricui.

Continuînd valorificarea însemnărilor de șantier și materialelor rămase inedite după dispariția regretatului arheolog Gheorghe Căniacuzino, publicăm rezultatele cercetărilor de la Cernica-Mîlnăstire, dintre care relevăm mai ales precizarea etapelor de construcție al edificiului.

O perieghetă pe valea râului Glavacioc prilejuiește semnalarea a 66 puncte cu descoperiri arheologice, îmbogățînd hărțile istorice ale județelor Argeș, Teleorman și Giurgiu.

În fine, din studiul "Evoluția cetății țărănești de la Viscri, județul Brașov" subliniem valoarea argumentelor arheologice care probează etapele de dezvoltare a complexului - de la simpla sapele de simțir, din veacul al XII-lea, pînă la puternica fortificație din sec. XVI-XIX.

Materializînd un efort colectiv de investigație arheologică, afirmat cu admirabilă pasiune și cu deplină competență, cei de ni parcurseră volunt al seriei "Cercetări arheologice" apare în cadrul manifestărilor prilejuite de sărbătorirea a 2050 de ani de la crearea statului dac centralizat și independent de sub conducerea lui Burebista, eveniment de o deosebită importanță în istoria multimilenară a poporului român.

Prof.dr.FLORIAN GEORGESCU

Directorul Muzeului Național de Istorie
al Republicii Socialiste România

INTRODUCTION

"Recherches archéologiques", série éditoriale dont le profil et les objectifs sont bien définis, publiée par le Musée National d'Histoire de la République Socialiste de Roumanie, est arrivée avec le présent ouvrage au quatrième volume. C'est ainsi que notre institution s'est située et essaie de conserver parmi les autres institutions similaires, cette place d'élite en ce qui concerne l'action de mise en valeur des investigations archéologiques, des résultats obtenus pendant les fouilles.

Le volume comprend la majorité des résultats de la campagne archéologique de 1979 et il n'y a que quelques rapports qui portent à notre connaissance des données enregistrées avant. L'activité de mise en valeur des matériaux et d'élaboration des textes qu'on publie ici a eu lieu, naturellement en 1980. Les précisions chronologiques que nous faisons sont nécessaires puisqu'elle fixe le cadre très favorable qui nous a permis de poursuivre nos objectifs archéologiques: d'un côté l'universaire des 2050 ans depuis la création de l'Etat dace centralisé et indépendant dirigé par Burebista, de l'autre côté le déroulement à Bucarest en août 1980 des travaux du XVe Congrès international de sciences historiques. Fait connu les deux événements ont provoqué une véritable effervescence créatrice parmi les historiens et archéologues de notre patrie. Aspects et problèmes nouveaux, impliqués par le développement multiséculaire de la société présente dans l'espace carpatho-danubien-pontique ont été abordés et clarifiés et les grandes vérités de notre histoire ont obtenu des arguments supplémentaires pour leur documentation. En cette animée et féconde ambiance scientifique, les indications que le camarade Nicolae Ceaușescu a offert à ceux qui travaillent dans le domaine de la recherche de notre passé ont représenté un guide précieux, une garantie sûre pour la juste orientation des efforts de l'investigation. Tant dans le discours prononcé à l'occasion de la rencontre avec les représentants des hommes de science qui travaillent dans le domaine de l'histoire (le 27 mai) que dans le message adressé au Congrès international de objectifs historiques (le 10 août 1980) le secrétaire général du parti, président du pays, a fixé avec une clarté exemplaire, avec précision et concision les principes théoriques, politico-idéologiques, les objectifs majeurs de l'historiographie roumaine, les tâches prioritaires pour l'étape actuelle. Pour les archéologues de notre patrie l'indication de certains objectifs tels que: l'ancienneté de la culture matérielle et spirituelle présente sur le territoire de notre patrie; l'étude des plus im-

portants moments et monuments de la civilisation et de l'histoire des Thraco-Géto-Daces; la mise en évidence de la florissante situation économique-sociale de l'État dace au temps de Burebista et Décébale; l'étude des contacts et des influences réciproques entre la civilisation géto-dace et les civilisations d'autres peuples antiques; l'investigation du processus d'entrelacement des civilisations dace et romaine, après la conquête d'une partie de la Dacie par les Romains; ou l'étude de la continuité du peuple roumain sur le territoire de la Dacie et la mise en évidence de son niveau de développement, supérieur vis-à-vis de celui des populations migratoires - des objectifs similaires indiquent un ample et vaste programme d'action orienté plutôt vers ce qu'il y a d'essentiel et impérieux nécessaire pour obtenir des progrès dans la connaissance de la préhistoire et de l'histoire ancienne de la Roumanie.

C'est une grande satisfaction pour nous de constater que de nombreux objectifs parmi ceux énumérés ci-dessus ont attiré l'attention des spécialistes qui travaillent au Musée National d'Histoire de la République Socialiste de Roumanie et que la dite réalité est reflétée amplement dans les pages du quatrième volume de la série "Recherches archéologiques".

En ce qui concerne le contenu du présent ouvrage nous exprimons une fois de plus notre conviction que les quinze rapports des fouilles y compris, aussi bien que les études et les notes publiées dans la seconde partie du volume vont marquer une contribution au développement des recherches archéologiques en notre pays, au progrès de l'archéologie roumaine.

Exactement comme pour les précédents volumes nous avons maintenant l'agréable plaisir de signaler au lecteur ce qu'il y a de plus intéressant, inédit et important en chaque rapport de fouilles ou étude.

Le rapport sur la campagne des fouilles effectuées à Ariușd, dép. de Covasna, reflète la préoccupation du Musée National d'Histoire de la République Socialiste de Roumanie de participer aux efforts d'investigation des plus éloignées civilisations carpatho-danubio-pontiques pour mettre en évidence leur extraordinaires anciennetés aussi bien que leur caractère très avancé vis-à-vis d'autres civilisations anciennes d'Europe.

Dans le présent cas il s'agit de la culture même en type Cucuteni-Ariușd, appréciée unanimement comme une des plus brillantes manifestations de l'époque de la pierre polie sur tout le continent.

L'intérêt des découvertes effectuées en 1979 à Ariușd paraît être très grand compte tenant du fait que les auteurs signalent un ensemble - atelier pour la préparation et la cuisson de la céramique; pour le moment d'une aire restreinte. C'est vrai que pendant la campagne mentionnée dans le rapport, le dit ensemble n'a pas pu être intégralement dégagé, mais, de toute façon, la trouvaille communiquée ici a une valeur absolument inouï.

Des résultats de grande valeur sont compris aussi dans le rapport

sur les fouilles de Giurcani, dép. de Vaslui. Nous devons signaler, premièrement, un groupe de tombes à l'ocre, puisque celles-ci présentent un intérêt majeur - et ce qui concerne leur situation dans l'ensemble des réalités d'ordre historique et culturel-ethnique qui a conduit, au bout du compte, dans l'étape finale de l'énéolithique et durant la période de transition vers l'âge du bronze, à la formation, sur le territoire de la Roumanie aussi, des Thraces anciens. Le nombre des tombes de ce type est actuellement assez élevé mais ça ne veut rien dire sur la matérialisation d'une documentation loin d'être suffisante par rapport à la densité de celles-ci dans l'espace carpatho-danubien et vis-à-vis des problèmes difficiles mais importants que l'investigation de celles-ci implique. Voilà pourquoi l'identification de tels témoignages récemment découverts à Giurcani ne peut être que bien venue. Du rapport sur les fouilles pratiquées sur le chantier ci-dessus mentionné nous signalons aussi la valeur de la découverte de quelques tombes appartenant aux Sarmates anciens des Ier-IIe siècles n.è. en raison du fait que les moments initiaux des contacts entre ces populations et les autochtones sont peu connus et clarifiés jusqu'à présent.

En 1979, le Musée National d'Histoire de la République Socialiste de Roumanie a organisé une nouvelle campagne de fouilles à Buzneț, dép. d'Olt. Considérant les rapports sur les fouilles précédentes y faites qui ont communiqué spécialement des découvertes du type Cotofeni - importantes et déjà assimilées par l'archéologie roumaine - le rapport publié dans le présent volume nous fait connaître surtout les vestiges appartenant à la culture de Gliza. Nous sommes convenus que les spécialistes se rendront compte tout de suite de l'inédit de plusieurs découvertes et que, moyennant celles-ci, la connaissance de ces cultures datées au début de l'âge du bronze, sera amplement augmentée.

L'étude des monuments les plus caractéristiques de la civilisation des Thraces sur le territoire de la Roumanie, vers laquelle même le secrétaire général du parti, le camarade Nicolae Ceaușescu nous a orientés, a formé une préoccupation prépondérante du collectif d'archéologues du Musée National. Dans le présent volume ce fait est reflété par les données communiquées dans les rapports concernant les fouilles de Doia, dép. de Giurgiu, Petrișoru-Bacerișeni, dép. de Buzău et Preușești, dép. de Suceava.

À Dain, dans le département de Giurgiu, les fouilles ont découvert un établissement des porteurs de la culture de Tai - manifestation de la civilisation de l'âge du bronze, ayant un fort caractère spécifique, appréciée elle aussi comme une des plus typiques créations des Thraces du nord du Danube. Les matériaux y recueillis enrichissent le repertoire des outils et de la céramique de cette culture et nous offrent des suggestions nouvelles en ce qui concerne l'histoire des tribus de la zone centrale de la Valachie.

D'une valeur encore plus grande nous apparaissent les résultats

des fouilles pratiquées à Petrișoru, commune de Racovițeni, dép. de Buzău. Ici n'a pas été identifié un établissement thrace proprement dit mais le habitat d'une population intrusive dont le caractère est oriental, qui s'établit au nord-est et à l'est de la Valachie et qui entre en contact avec les Thraces qui habitent le territoire de la Roumanie. C'est seulement un moment, une séquence de ce phénomène ethnique et culturel que les spécialistes appellent "les préliminaires continentaux des grandes immigrations égéennes" et il est question ici des massifs déplacements de certaines populations qui, à ce moment - au niveau du XIVe siècle av. n.è. - pénétrèrent dans l'espace carpatho-danubien-pontique. L'étude de ce phénomène éveille le plus grand intérêt - et de ce point de vue, sans aucun doute, les découvertes de Racovițeni-Petrișoru susciteront une attention accrue.

En ce qui concerne les dates communiquées dans le rapport sur les recherches entreprises à Preușești, dép. de Suceava, elles se réfèrent à la civilisation thrace à ce moment pleinement constituée, au niveau du premier âge du fer. Les auteurs ont concentré leur attention - tant pendant les fouilles que durant la rédaction de leurs observations et conclusions - sur le système de défense de l'établissement. L'existence du vallum en terre haute de Preușești nous attire l'attention - comme d'autres monuments similaires aussi - sur le fait que soit la société locale traversait une époque calamiteuse, soit qu'elle évoluait, dans des conditions spécifiques, vers des formes d'organisation du type de l'ainsi nommée "démocratie militaire".

Suggérées déjà en 1979 - au qui préparait le grand anniversaire de l'État dace centralisé et indépendant dirigé par Burebista - les fouilles effectuées dans le but d'investiguer les monuments de culture matérielle et spirituelle du deuxième âge du fer, caractéristiques pour la civilisation gète-dace, ont occupé une place importante. Par la suite, les lecteurs du présent volume trouveront des données nouvelles et intéressantes concernant le domaine en question.

Dans le rapport de Daia, dép. de Giurgiu, est communiquée ainsi la découverte de quelques tombes à incinération de la période Latène récente où l'inventaire caractéristique constitue en même temps le témoignage des contacts entre nos ancêtres et la civilisation grecque du type hellénistique.

Encore plus caractéristiques apparaissent les résultats des nouvelles fouilles archéologiques entreprises dans le bien connu établissement gète-dace de Popoști-Mihăilești, dép. de Giurgiu. L'identification précise de plusieurs niveaux d'habitat, la richesse et la variété de l'inventaire, la forme spécifique de celui-ci, attestant un degré avancé de développement de la dite collectivité, qui se caractérise ainsi comme un centre économique, artisanal et d'échange et en même temps comme un centre politique - tous ces faits démontrent que les découvertes de Popoști peuvent encore souligner l'hypothèse de la localisation d'Argedava ici-même, celle-ci étant une des capitales du

grand roi Burebista.

Sur un plan plus restreint et caractérisant un autre facies de la civilisation géto-dace - produit d'une société toujours plus structurée du point de vue économique et social depuis approximativement 400 av. e.è. - nous pouvons situer les découvertes de Petrişoru-Racovişeni, faites au lieu dit "Ulmi lui Tîrlea" et qui représentent l'habitat plus modeste d'une petite collectivité dont le mode de vie et les formes de culture qu'elle a créés ont un évident caractère rustique.

En fin, très intéressantes sont les découvertes daces de Călineşti, dép. de Maramureş. Elles appartiennent à une collectivité autochtone qui menait sa vie - dont le caractère était aussi rustique - à la périphérie du monde et de la civilisation romaine implantée en Dacie après la guerre de 105-106 n.è. C'est un témoignage de plus à la continuité dace dans l'espace carpatho-danubien après l'instauration de l'occupation romaine - se constituant en preuve supplémentaire de la symbiose daco-romaine. Les recherches qui seront continuées sur ce chantier, vont ajouter certainement des éléments nouveaux qui peuvent définir cette réalité majeure de notre histoire du début du Ier millénaire n.è.

L'étude des formes de la civilisation romaine en Dacie - objectif inclus, lui aussi, dans le programme d'activité archéologique du Musée National d'Histoire de la République Socialiste de Roumanie - c'est matérialisée en 1979 spécialement par l'entremise des recherches faites à Micia (commune du Veşel) dép. de Hunedoara. De toutes les données substantielles comprises dans le rapport des fouilles on met en évidence le fait qu'on précise les deux étapes d'existence du camp militaire y situé, qu'on établit les dimensions de celui-ci et qu'on précise certains éléments de fortification moins investigués jusqu'à présent, tels que les tours de courtine et d'angle. Il s'agit aussi ici d'un riche inventaire archéologique qui complétera heureusement les collections et l'exposition permanente du Musée National.

L'investigation de l'étape finale, décisive pour le processus de formation du peuple roumain, ne pouvait guère manquer de nos préoccupations. Comme preuve - l'objectif exploré au cadre du chantier national de Tusnu Măgurele sur le territoire de la commune du Grojdibodu, dép. d'Olt, au lieu dit "Ferma lui Marinescu". Les habitations de type Dridu y découvertes, le matériel céramique très intéressant et caractéristique, s'ajoutent à la documentation qui existe déjà et confirme une fois de plus que l'ethnogenèse roumaine a eu lieu uniquement sur le vaste territoire carpatho-danubien-pontique.

Les suivants cinq rapports de fouilles qui achèvent, au reste, la première partie de notre volume, reflètent le riche programme du Musée National d'Histoire de la République Socialiste de Roumanie dans le domaine de l'archéologie médiévale. Conformément à nos affirmations antérieures, nous avons été et nous sommes toujours préoccupés

de compléter l'information écrite concernant le moyen âge roumain par les données - parfois des plus consistantes et significatives - offertes par les recherches archéologiques.

Le rapport sur les investigations effectuées en 1977 dans l'établissement féodal de Mănăstirea Budeg, dép. d'Arad nous fait connaître des vestiges du XIIe siècle. Etant donné que cette période est peu étudiée pour le moment, la valeur documentaire des matériaux publiés est évidente.

Très intéressantes et de grande valeur sont les données fournies par le rapport sur les fouilles de la forteresse de Turnu (Turnu Măgurele), dép. de Teleorman. Les nouvelles recherches y entreprises confirment son édification dans la deuxième moitié du XIVe siècle pendant l'héroïque et glorieux règne de Mircea l'Ancien et précise en même temps qu'il n'y avait antérieurement ici aucune fortification roumaine. En d'autres termes la localisation, à Turnu Măgurele de la cité antique de Thurris tel qu'avaient pensé quelques uns auparavant est une hypothèse de travail qu'on doit nécessairement abandonner.

En 1979 ont continué les fouilles archéologiques dans l'ample et complexe objectif médiéval qui est la station de Pius Petri, dép. de Iași, identifiée avec certitude comme étant la Ville de Floci. Le rapport des fouilles consciencieusement élaboré et richement illustré, nous fait connaître les résultats obtenus dans les secteurs: l'église des XVe-XVIIe siècles, la nécropole située à côté de l'église, le secteur des habitations (nos. 9 et 10) et un autre ensemble religieux ("l'église no. 2").

On ajoute à toutes ces informations la présentation détaillée d'un riche et significatif matériel céramique daté aux XVe-XVIIe siècles et qui a été trouvé en quelques sections qui ont été creusées sur ce chantier.

Par la suite on fait un exposé sur les résultats obtenus dans les recherches archéologiques effectuées dans l'emplacement de la ville féodale de Curtea de Argeș. Nous sommes convaincus que les spécialistes dans le domaine et les historiens vont accorder toute leur attention aux découvertes communiquées, compte tenant du fait qu'elles reflètent le développement de l'établissement par la voie de l'urbanisation, des formes de culture et de vie modestes jusqu'à celles qui atteignent un stade économique et social veu à sa maturité.

En fin, le rapport sur les fouilles archéologiques effectuées dans l'ensemble religieux Mănăstirea de Vălenii de Munte, dép. de Prahova, comprend une étude détaillée des trois édifices qui se trouvent là, à côté de la définition des étapes de construction et de certains données concernant la tourmentée existence de l'établissement, étroitement lié à la vie et l'activité de notre grand historien Nicolae Iorga.

Dans la seconde partie du IVe volume des "Recherches archéologiques" sont comprises quelques études et communications.

Augustin Ulanici présente succinctement la découverte à Bechet,

dép. de Olt, d'un outil caractéristique pour la "culture des galets aménagés", du paléolithique inférieur, ce qui arrendit ainsi l'aire de diffusion de cette manifestation initiale d'existence et culture humaine sur le territoire de la Roumanie.

De même nous sommes convenus que l'étude intitulée "Formations du type de l'union tribale ou formations du type de l'Etat ?" sera reçue avec le plus vif intérêt. Le thème mis en discussion est celui des structures sociales et politiques des Géo-Daces pendant la période dans laquelle s'est constitué l'Etat centralisé et indépendant dirigé par Burebista. En face de la plus répandue opinion actuelle d'après laquelle au Ier siècle av.n.è. nos ancêtres étaient organisés en grandes unions tribales et l'acte unificateur du "plus grand et plus fort entre les rois de Thrace" a été fait au compte de celles-ci, par leur soumission - l'auteur apporte un point de vue nouveau conformément auquel l'existence de l'Etat chez les Daces en zones plus restreintes et ayant un caractère local, peut être signalée au moins dès le IIIe siècle av.n.è. Prend contour ainsi, dans le problème ci-dessus mentionné, la possibilité d'une controverse dont le caractère fertile est évident pour n'importe qui.

En continuant la mise en valeur des notes de chantier et des matériaux demeurés inédits après la disparition de l'archéologue Gheorghe Cantacuzino, dont la mort nous a tous affligés, nous publions les résultats des recherches qu'il a fait à Cernica-Mănăstire, dép. d'Ilfov, un des plus importants étant la détermination exacte des étapes de construction de l'édifice.

Une recherche de surface entreprise sur la vallée de la rivière de Glavacioc nous permet de signaler 66 points où ont été faites des découvertes archéologiques qui vont enrichir les cartes historiques des départements d'Argeş, Teleorman et Giurgiu.

En fin, de l'étude "L'évolution de la citadelle paysanne de Viscri, dép. de Braşov" nous soulignons la valeur des arguments archéologiques qui prouvent les étapes de développement de l'ensemble - depuis la simple chapelle de cimetière datée au XIIe siècle jusqu'à l'importante fortification des XVIe-XIXe siècles.

En matérialisant un effort collectif d'investigation archéologique, affirmé avec une exemplaire passion et une parfaite compétence, le quatrième volume de la série des "Recherches archéologiques" apparaît au cadre des manifestations occasionnées par l'anniversaire des 2050 ans depuis la création de l'Etat dace centralisé et indépendant dirigé par Burebista, événement d'une importance particulière dans l'histoire multimillénaire du peuple roumain.

Prof.dr. FLORIAN GEORGESCU
Directeur du Musée National d'Histoire
de la République Socialiste de Roumanie

INTRODUCTION

The 4th volume of "Archaeological Researches" belongs to an editorial series with well-definite purposes in view, issued by the National History Museum of the Socialist Republic of Romania. This editorial has placed us - and we hope to abide by - among the front rankers in the competition for the turning to an ever better account of the archaeological results and investigations.

The present volume deals mostly with the 1979 archaeological campaign's results, just a few articles are devoted to data recorded during the previous years. The processing of the materials and elaboration of the texts published in the present volume have both taken place all round the year 1980. These chronological date had to be mentioned because the year 1980 has marked two important events for the archaeological research in our country; on one hand, the celebration of 2,050 years since the creation of the independent and centralized Dacian state lead by Burebista and, on the other hand, the debates of the 15th International Congress of Historical Sciences held in Bucharest during the month of August 1980. It is already well-known that these two major events in the scientific life of our country have brought about an authentic and creative ebullience among the Romanian historians and archaeologists. New and vital problems and aspects concerning the multi-millenary and autochthonous society's development in the Carpathian-Danubian and Pontic area have been talked over and fully cleared up, while the major truths of our history, by strong arguments and evidence scientifically acquired, have proved right beyond any doubt. The words of greeting addressed by comrade Nicolae Ceaușescu, as well as his injunctions to all those who work on the realm of the scientific investigation of our past, have represented the most precious directory and guide, the truest warranty for a reliable orientation in the research work carried out by our scientists. Both in the speech held at the meeting with the representatives of the scientists activating in the field of history (May, 27) and in the message addressed to the International Congress of Historical Sciences (1980, August, 10) the General Secretary of the Party and the President of our country has clearly, concisely and accurately - set forth the theoretical and political-ideological principles, the major targets of the Romanian historiography, its foremost assignments for the present stage.

The following objective points outline for our archaeologists the

main domains of investigation in their research work; stressing of the antique character of the material and spiritual culture on the territory of our country; studying of the most important moments and monuments of the Thraco-Getic-Dacian civilization and history; bringing out into bold relief the socio-economical flourishing of the Dacian state during the reigns of Burebista and Decebalus; studying of the mutual contacts and influences among the Geto-Dacians and other antique civilizations; studying of the merging process between the Dacian and Roman civilizations, following the Roman conquest of a part of Dacia; studies concerning the continuity of the Romanian people on the Dacian territory, with stress laid on its high development standard, superior to the level of the migratory peoples. These are but a few objective points, centring round the most essential and acute problems, needing a better knowledge of our pre-antique and ancient history.

It is a highly satisfactory opportunity for us to point out that the specialized staff of the National History Museum of the Socialist Republic of Romania have focussed their attention on most of the above-mentioned problems, as several articles in the 4th volume of the series "Archaeological Researches" will evince.

As to the contents of the present volume, we sincerely believe that the fifteen excavation reports, together with the studies and notes published in the second part, will contribute to the further development of the archaeological research in our country, to the progress of the Romanian archaeology. Following the same pattern as in the previous volumes, we shall try now to draw the public's attention to those elements which represent the most interesting and original and important features for each excavation report or study in turn.

Thus, the report dealing with the excavation campaign performed at Ariușd, district of Covasna, mirrors the interest shown by the National History Museum of the Socialist Republic of Romania for the investigations concerning the remotest civilizations belonging to the Carpathian-Danubian-and Pontic area; here the archaeological researches have illustrated not only the particular old character of these cultures, but they have also pointed out their advanced cultural level by way of comparison with other antique civilizations in Europe. The present civilization has been identified as representing the Cucuteni-Ariușd cultural type, unanimously considered as one of the most antique manifestations on our continent dating from the polished stone epoch. The interest of the discoveries made at Ariușd in 1979 seems of the utmost importance, as the authors mention the digging out of a complex workshop used for the preparation and burning of pottery; though the complex has been but partially dug up, its discovery is exceedingly valuable.

Important results have also been related by the archaeological accounts concerning the excavations at Giurcani, district of Vaslui.

We mention above all the cultural group of the so called "ochre

graves" considering their major interest to us - as they belong to a context of civilisation of great historical, cultural and ethnical importance that finally lead to the genesis of the early Thracians tribes on the territory of Romania too, during the final stage of the Eneolithic epoch and the transition period towards the Bronze Age. The graves of this type found till now are comparatively quite numerous, but even so the reference material brought forth by them is far from being sufficient taking into account their denseness in the Carpathian-Dasubian area and the difficult and important issues raised by their investigation. This is the reason why the identification of such new testimonies at Giurcani is welcome for the archaeological research. Another utmost valuable discovery mentioned by the excavation report concerning the archaeological site in discussion is the excavation of several tombs belonging to the early Sarmatians during the 1st and 2nd centuries; their importance derives from the fact that they mark the first contacts between these populations and the autochthonous ones, a problem so far inadequately studied and understood.

In 1979 the National History Museum of the Socialist Republic of Romania set up a new archaeological campaign at Braneş, Olt county. Whereas the previous excavation reports mostly notified finds of Coşofeni type - the excavation report issued in the present volume informs in the main about vestiges of Gîlna culture. We hope the specialists will grasp the novelty of many of them and the possibility offered by them to extend our knowledge of these cultures of the early Bronze Age. The investigation of the most characteristic remains of the Thracians' civilisation on the Romanian territory has been a chief matter for our archaeological staff as the reports of Daia, Giurgiu county, Petrişoru-Racovişeni, Buzău county and Preuteşti, Suceava county prove. In fact the General Secretary of our Party, comrade Nicolae Ceauşescu pointed out many times the great importance of all the researches which show the development of the Thracians' civilization.

At Daia, Giurgiu county, the excavations revealed a Tei culture site illustrating the Bronze Age civilisation and having a marked peculiar trend. This culture is seen as one of the most typical creations made by the Thracians in the North of Danube. The objects found there enrich the catalogue of tools and pottery of this culture and give new suggestions to the history of the tribes in the central area of Walachia.

The results of the archaeological campaign from Petrişoru - Racovişeni, Buzău county, are even more valuable.

We didn't identify a Thracian site there; but we have got traces of a foreign population of Eastern origin who came and settled down in the North-Eastern and Eastern parts of Walachia and contacted the Thracians who lived on Romania's territory.

This is only an aspect of the ethnic and cultural phenomena named by the specialists the "continental preliminaries of the great Aegeic Immigration". This aspect refers to the large removals of populations that round the XIVth century B.C. entered the Carpathian-Danubian and Pontic areas. This phenomenon is highly interesting. We hope the discoveries at Racovițeni-Petrișoru will be given proper attention.

The data mentioned in the report of Preuțești research Suceava county refer to the well established Thracian civilisation which developed in the first Iron Age. During the excavation campaign and in the process of working out of their conclusions the authors focused their attention on the site's defence system.

The turf wall at Preuțești proves either that the local community ran through difficulties or that it evolved - under special circumstances - toward organisation forms of the so-called "military democracy" type.

As we have already mentioned in 1979, - when we prepared the great anniversary of the setting up of the independent and centralised Dacian state lead by Burebista - the excavations made with the purpose to study the remains of material and spiritual culture of the Geto-Dacian civilisation, the Second Iron Age held a special place. Thus, new and interesting data referring to this theme are now available to our readers.

The Data report, Giurgiu county notifies the discovering of some cremation burials of early Latène period, in which grave inventory proves the contacts between our ancestors and Hellenistic civilisation.

The results of the new archaeological excavations at the well-known Geto-Dacian site at Popești-Mihăilești, Giurgiu county are more characteristic and comprehensive. The accurate identification of many levels, the great number and variety of goods, their style certifying an advanced stage of development of the community who lived there, the fact that the site appears to have been an economic, artisan's commercial and political centre as well, strongly support the idea that we can identify here the place of Argedava, one of the capitals of the great king Burebista.

The finds at Petrișoru-Racovițeni, at "Ulmi lui Tîrlen" point to a place inhabited by a small group in which the cultural forms and the way of living bear obvious rural features. They present another aspect of Geto-Dacian civilisation as they are created by a more and more organised society beginning round 400 B.C.

Last but not least we present the Dacian finds at Călinești, Maramureș county. They belonged to a group of inhabitants that lived a rural life on an outlying area of Roman world and civilisation that had been implanted in Dacia after the 106-107 war B.C. It should be looked upon as a further testimony of the Dacian continuity in the Carpathian-Danubian area after the setting up of the Roman occupation, and moreover a

proof of Dacian - Roman living together. The further researches on this archaeological site will of course reveal new elements for describing this main reality of our history at the beginning of the 1st millenium A.D. The archaeological staff of the National History Museum of the Socialist Republic of Romania also planned in 1979 the investigation of the Roman civilisation in Dacia. This objectiv was carried out especially by the archaeological compagn at Micia, Veşel Hunedoara county - Among the most valuable date presented in the archaeological report was scention the specification of the two stages in the existence of the Roman camp investigated, the setting down of its size and the more accurately defining of several fortification elements up to now less studied as for instance the angle and interval towers we are now into possession of a rich archaeological inventory that will wepplement the collections and the permanent of exhibition of the National Museum.

We also concerned ourselves with the research of the ultimate, decisive stage in the process of forming of the Romanian people. Thus the objective investigated within the National site at Turan Mîgurele on the territory of the Grojdibodu, Olt county, at "Ferma lui Marinescu". Dridu type dwellings and pottery found there, both interesting and characteristic supplement the existing reference material corroborating Romanian ethnogenesis in the Carpathian-Danubian-Pontic areas.

The following five excavating reports that close the first part of our volume mirror the large programme of the National Museum dedicated to the Medieval archaeology. We have always endeavoured to complete the written information concerning the Romanian Feudalism by data - most significant and consistent - revealed by the archaeological excavations.

The 1977 archaeological reports about the feudal site at Bodrog Monastery Arad county notifies vestiges of the twelve century. If we consider the fact that this period is still less known we can realize the great value of the published studies. Particularly valuable and interesting data are supplied by the excavating report at Turan fortress, Turnu Mîgurele, Teleorman contry. The new researches at this important mediaeval site confirm its flourishment during the second part of the XIVth century under the glorious reign of Michael the Oldent; the vestiges prove at the same time that there never existed before at that place a Roman fortress. To be sure, one must renounce the former hypothends of having there existed there the antique Thauris fortress.

In 1979 we carried on the archaeological excavations at Pina Petrii, Ialomita county, an ample and complex mediaeval objective that was undoubtedly the former Oraşul de Floci. The excavation report scrupulous worked out and well illustrated presents the following sectors; the church from the XVth-XVIIth century; the maropolis standing not far from the church; the dwellings (ae.9 and 10) and

another religious centre (church no.2). The report also presents a rich and noteworthy pottery from the XVth-XVIIth century that was found in some of the site's sections.

In addition the volume deals with the archaeological campaign's results at Curtea de Argeş a feudal town. We would be pleased to know that the specialists in the field and historians would take notice of the published discovers since they mirror the development of the settlement towards urbanisation, beginning with plain forms of life and culture till the economically and socially developed ones.

We also draw your attention to the archaeological campaign concerning the religious complex Mănăstirea at Vălenii de Munte, Prahova county. We point out the thorough study of the three buildings of the place; the defining of the stages of building; the relating of several data in connection to the hard struggling existence of the place that was so much connected to the life and work of our great historian Nicolae Iorga.

There are also several studies and papers in the second part of the Editorial. Augustin Ulanioi presents in short the discovery of a tool characteristic for the pebble culture from Early Paleolithic, at Bechet, Olt county, completing in this way the area of extend of such proves of the first manifestations of human existence and culture.

We also hope that the readers will pay attention to the paper entitled "Tribal Unions or State Formations?".

It brings forward the social and political structure of the Geto-Dacians before the creation of the independent and centralized Dacian state lead by Burebista. In contrast to the till now most wide - spread opinion according to which up to the first century B.C. our ancestors had been organized in large tribal unions and the unification made by the greatest and the most powerful from among the kings of Thracia" was carried out through their submission - the author supports the idea that even before the 3rd century B.C. there existed the state with the Dacians in limited areas and it had a local character. Thus one must take into consideration the possibility of a fruitful debate of great interest to us.

Carrying on the reevaluation of the unpublished notes of the late archaeologist Gheorghe Cantacuzino we publish the results of the researches at Cernica-Mănăstire and lay stress on the specification of the building's stages of construction.

In consequence of the periegeisis made on the Glavacioc valey 66 points of archaeological finds are signalled out - thus enriching the historical maps of Argeş, Teleorman and Giurgiu county.

We also recommend the study "The Evolution of the Peasant's Fortress at Visori, Braşov county" and appreciate the value of the archaeological evidences that describes the periods in the development of the complex - beginning with the plain graveyard chapel in the twelve century till the strong fortresses in the XVIth century.

The IVth volume of the "Archaeological Researches" is dedicated - among other manifestations - to the celebrating of 2,050 years since the creation of the independent and centralized Dacian state lead by Burebista - an event of great importance in the multi-millenary history of the Romanian people.

Prof.dr.FLORIAN GEORGESCU
Director of the History Museum
of the Socialist Republic of Romania